

Sygn. akt III RC 1012/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący sędzia Marek Szcześniak

Protokolant sekr.sądowy Karol Kotoński

Po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2020 r. w Toruniu.

przy udziale -

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko R. B.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

i z powództwa wzajemnego R. B.

przeciwko A. S.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

I. ustanawia z dniem 01.01.2018r. rozdzielność majątkową pomiędzy A. S. i R. B., którzy pozostawali w związku małżeńskim rozwiązany na mocy wyroku z dnia 29.11.2018r. w sprawie o rozwód I C 1680/18 Sądu Okręgowego w Toruniu, a dla którego w Urzędzie Stanu Cywilnego w T. wydano akt małżeństwa o numerze (...),

II. oddała powództwo wzajemne,

III. zasądza od R. B. na rzecz A. S. kwotę 937 zł (dziewięćset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III RC 1012/18

UZASADNIENIE

A. S. w dniu 18 grudnia 2018r. wniosła pozew przeciwko R. B. domagając ustanowienia rozdzielności majątkowej małżeńskiej z dniem 1.01.2018r. wskazując m.in., że związek małżeński stron został rozwiązany na mocy wyroku rozwodowego z dnia 29.11.2018r. (który uprawomocnił się w dniu 21.12.2018r.) a wcześniej były złożone 2 sprawy o rozwód, które nie doprowadziły do zakończenia małżeństwa. Od stycznia 2018r. pomiędzy stronami brak jest współdziałania w zarządzie majątkiem wspólnym. Od tego czasu żadna ze stron nie konsultuje z drugą decyzji ekonomicznych i samodzielnie decyduje o swoimi dochodach oraz wydatkach. Strony procesu nie zawierały żadnych umów majątkowych małżeńskich. (k.3-7)

Pozwany R. B., w odpowiedzi na pozew, wniósł pozew wzajemny domagając – po sprecyzowaniu stanowiska na rozprawie w dniu 3.04.2019r. (k. 28 verte) – ustanowienia rozdzielności majątkowej małżeńskiej z dniem 1.01.2016r. podając m.in., iż w czasie małżeństwa A. S. zaciągała zadłużenia, które pomagał jej spłacać i że obecnie spłaca on raty 2 pożyczek tj.: zaciągniętej w wrześniu 2016r. w banku na kwotę ok. 15.000 zł której rata wynosi ok. 375 zł miesięcznie i będzie spłacana do października 2021r., oraz uzyskanej w kwietniu 2018r. u pracodawcy pozwanego z Zakładowego

Funduszu Świadczeń Socjalnych w kwocie 8.000 zł której rata wynosi ok. 240 zł miesięcznie i będzie spłacana do kwietnia 2021r. Natomiast R. B. nie oczekuje aby była żona oddała jemu w/w pieniądze, po tym jak R. B. dokona całkowitej spłaty tych 2 swoich zadłużeń. (k.15-26)

Sąd ustalił co następuje

A. S. i R. B. zawarli związek małżeński w dniu 19.08.2000r.

Na mocy wyroku z dnia 29.11.2018r. w sprawie I C 1680/18 Sądu Okręgowego w Toruniu – który uprawomocnił się w dniu 21.12.2018r. – związek małżeński został rozwiązany przez rozwód.

W ich małżeństwie obowiązywał ustrój ustawowej wspólności majątkowej i nie doszło do zawarcia żadnych umów majątkowych małżeńskich.

Ze związku małżeńskiego pochodzą 2 córki: Z. B. ur. (...) i małoletnia J. B. ur. (...)

W grudniu 2007r. R. B. wniósł pozew o rozwód, a który wycofał w piśmie ze stycznia 2008r. podając że doszło do porozumienia się małżonków.

R. B. w maju 2016r. ponownie wniósł sprawę o rozwód, a w piśmie z lipca 2016r. zwrócił się do sądu z prośbą o wycofanie sprawy podając że doszło do porozumienia pomiędzy małżonkami.

Na rozprawie w dniu 10 sierpnia 2016r. A. S. wniosła o orzeczenie rozwodu, a sąd wydał postanowienie o zawieszeniu postępowania w trybie art. 440 § 1 kpc. W październiku 2016r. dokonano zabezpieczenia świadczeń alimentacyjnych na rzecz żony i 2 dzieci, zobowiązując R. B. do płacenia łącznie kwoty 1.600 zł miesięcznie.

Postanowieniem z dnia 29.03.2018r. umorzono postępowanie w sprawie o rozwód, z uwagi na upływ roku od dnia wydania orzeczenia o zawieszeniu postępowania.

W sierpniu 2018r. A. S. złożyła pozew o rozwód podając m.in., że od stycznia 2018r. małżonkowie zaprzestali prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego, uczucia łączące kiedyś małżonków dawno już wygasły, strony oddaliły się od siebie i mąż wyprowadził się od żony oraz córek, a ponadto pomiędzy małżonkami nie istnieje więź gospodarcza, fizyczna ani uczuciowa.

W odpowiedzi na pozew o rozwód R. B. w piśmie z października 2018r. wyraził zgodę na rozwód i potwierdził m.in., że od stycznia 2018r. pomiędzy małżonkami nastąpiło zaprzestanie prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego.

Od stycznia 2018r. pomiędzy stronami brak było współdziałania w zarządzie majątkiem wspólnym. Od tego czasu żadna ze stron nie konsultowała z drugą decyzji ekonomicznych, samodzielnie decydowała o swoich dochodach oraz wydatkach i pomiędzy małżonkami istniała separacja faktyczna.

W 2008r. małżonkowie zaciągnęli kredyt hipoteczny, denominowany we frankach szwajcarskich, w wysokości ok. 350.000 zł na czas 35 lat, którego rata wynosi obecnie ok. 2.000 zł miesięcznie, a przeznaczonego na budowę domu na działce stanowiącej majątek osobisty A. S., znajdującej się w T. przy ul. (...). Od końca 2018r. A. S. zaprzestała spłaty raty tego kredytu z uwagi na swoją sytuację finansową.

W 2014r. A. S., za namową męża, rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej, a którą zaprzestała wykonywać w pierwszej połowie 2018r. z uwagi na ponoszone straty.

A. S. zaciągała zadłużenia, w tym dotyczące prowadzonej działalności gospodarczej, a które spłacała, jak np. pożyczkę w wysokości 50.000 zł uzyskaną w 2014r. z (...) a przeznaczoną m.in. na zakup samochodu N. do swojej firmy. Obecnie z samochodu N. korzysta jej były mąż R. B.. Aktualnie do spłaty w/w pożyczek pozostała A. S. kwota łącznie ok. 10.000 zł i są prowadzone egzekucje komornicze tych należności.

R. B. pomagał żonie spłacać zadłużenia i obecnie spłaca on raty 2 pożyczek tj.: zaciągniętej przez niego we wrześniu 2016r. w banku na kwotę ok. 15.000 zł której rata wynosi ok. 375 zł miesięcznie i będzie spłacana do października 2021r., oraz drugiej uzyskanej w kwietniu 2018r. u pracodawcy R. B. z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w kwocie 8.000 zł której rata wynosi ok. 240 zł miesięcznie i będzie spłacana do kwietnia 2021r.

Natomiast R. B. nie oczekuje aby była żona oddała jemu w/w pieniądze, gdy dokona on całkowitej spłaty tych 2 swoich pożyczek.

W skład majątku wspólnego byłych małżonków wchodzi: nakłady na budowę domu na działce w T. przy ul. (...), wyposażenie tego domu, oraz samochód N.. Ponadto do majątku wspólnego należy też motor (...) M. o pojemności silnika 125 cm³ zakupiony przed rozводом przez R. B..

W grudniu 2020r. R. B. wniósł do sądu sprawę o dokonanie podziału majątku wspólnego, pomiędzy nim i byłą żoną.

(okoliczności bezsporne k.3-6,15-18,20-26,38-63,106,109,110-112)

(dowód: odpis aktu małżeństwa k.7

zaświadczenie o pożyczce z (...) k.19

odpis pozwu o rozwód z 2007r. k.71

odpis pisma z 2008r. o cofnięciu pozwu o rozwód k.72

odpis postanowienia o umorzeniu sprawy o rozwód z 2008r. k.73

zaświadczenia o spłacie zadłużenia k.104,105,107,

faktura za zakup samochodu N. k.108

zeznania świadka K. S. k.119-120

zeznania A. S. k.120-121

zeznania R. B. k.121

akta sprawy o rozwód I C 1015/16 SO w Toruniu k.2-12,26-51,60-134,136-165,169,

akta sprawy o rozwód I C 1680/18 SO w Toruniu k.3-11,21,26-31)

Sąd w a ż y ł c o n a s t ę p u j e

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie zeznań świadka i stron procesu, które uznano za wiarygodne, gdyż były spójne, logiczne i znalazły potwierdzenie, w odpowiednim zakresie, w stosownych dokumentach urzędowych i prywatnych, których domniemanie autentyczności wynikające z art. 245 kodeksu postępowania cywilnego – a w odniesieniu do dokumentów urzędowych również zgodności z prawdą tego co zostało w nich zaświadczone, wynikające z art. 244 kpc – nie zostały podważone.

Na mocy z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte w pozwie oraz w pozwie wzajemnym a także w innych pismach procesowych, oraz przytoczone w ramach informacyjnego wysłuchania stron, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym zgromadzonym w sprawie.

W myśl art. 31 § 1 kro, z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny).

Stosownie do art. 52 § 1 kro, z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielnosci majątkowej.

Przepis art. 52 § 2 kro stanowi, że rozdzielnosc majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia. W wyjątkowych wypadkach sąd może ustanowić rozdzielnosc majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, jeżeli małżonkowie żyli w rozłączeniu.

Ustawodawca nie definiuje pojęcia „ważnych powodów”, pozostawiając jego wykładnię judykaturze i doktrynie prawa. W piśmiennictwie podkreśla się, że ważne powody, dające podstawę do ustanowienia rozdzielnosci majątkowej to wytworzenie się takiej sytuacji, która w konkretnych okolicznościach faktycznych powoduje, że dalsze trwanie wspólności majątkowej między małżonkami pociąga za sobą naruszenie lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków i z reguły także dobra rodziny.

Według utrwalonego, tak w piśmiennictwie jak i orzecznictwie sądowym poglądu, ważnym powodem do ustanowienia rozdzielnosci majątkowej jest separacja faktyczna małżonków, która uniemożliwia im lub znacznie utrudnia współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym (wyrok SN z 29.01.1997 r., I CKU 66/96, Prok. i Pr. 1997/7-8 s. 32; uzasadnienie wyroku SN z 13.05.1997 r., III CKN 51/97, OSNC 1997/12, poz. 194; wyrok SN z 13.01.2000 r., II CKN 1070/98, LEX nr 50872; wyrok SN z 6.11.1972 r., III CRN 250/72, OSNCP 1973/6, poz. 113; uchwała SN z 28.05.1973 r., III CZP 26/73, OSNCP 1974/4, poz. 65)

(por. Grzegorz Jędrejek „Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz”, Wydawnictwo Wolters Kluwer, wydanie 2, Warszawa 2017, str. 405-406)

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wskazuje, że są przesłanki do ustanowienia pomiędzy stronami rozdzielnosci majątkowej z datą wskazaną w pozwie, tj. z dniem 1 stycznia 2018r.

Sąd miał na uwadze, że strony od tego czasu pozostawały w separacji faktycznej i nie współdziałały w zarządzie majątkiem wspólnym. Od tego czasu żadna ze stron nie konsultowała z drugą decyzji ekonomicznych i samodzielnie decydowała o swoich dochodach oraz wydatkach.

Brak było natomiast podstaw do uwzględnienia powództwa wzajemnego i wprowadzenia rozdzielnosci majątkowej od dnia 1.01.2016r. – po wniesieniu sprawy o rozwód w 2016r. R. B. wycofał bowiem pozew rozwodowy wskazując że pomiędzy małżonkami doszło do porozumienia.

Następnie, po zawieszeniu latem 2016r. sprawy o rozwód, doszło w marcu 2018r. do umorzenia postępowania rozwodowego – a w kolejnej sprawie rozwodowej R. B. potwierdził, że stan separacji faktycznej i brak prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego przez małżonków, istnieje od stycznia 2018r.

Powyższej oceny nie zmienia zaciągnięcie pożyczki we wrześniu 2016r. przez R. B. w wysokości ok. 15.000 zł i przeznaczenie tej kwoty na spłatę zadłużenia jego żony, skoro odbyło się to po zawieszeniu sprawy o rozwód a więc po tym jak małżonkowie porozumieli się i zaczęli ponownie współdziałać w zarządzie majątkiem wspólnym.

Należy dodać, że ustanowienie przez sąd rozdzielnosci majątkowej z dniem 1.01.2018r. – tj. z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa – nie jest sprzeczne z dobrem rodziny, gdyż doszło już do prawomocnego orzeczenia rozwodu i rozdzielnosc majątkowa powstała z mocy prawa z chwilą uprawomocnienia się wyroku rozwodowego tzn. od dnia 21.12.2018r.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 52 § 1 i 2 kro, sąd uwzględnił powództwo i orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

Z tych względów powództwo wzajemne oddalono jako niezasadne, orzekając jak w punkcie II sentencji wyroku.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na mocy art. 98 § 1 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, orzekając jak w punkcie III sentencji wyroku.

Do kosztów procesu zaliczono, w trybie art. 98 § 3 kpc, poniesioną opłatę sądową od pozwu w wysokości 200 zł (k.6).

Wynagrodzenie pełnomocnika powódki, będącego adwokatem, ustalono w wysokości 720 zł, tj. w stawce minimalnej, na mocy § 4 ust. 1 pkt 7, § 15 ust. 1 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 800 ze zm.).

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w uchwale z dnia 12.03.2003r. (III CZP 2/03, OSNC z 2003r., nr 12, poz. 161) głoszącym że „do kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (art. 98 § 1 kpc) strony reprezentowanej przez adwokata podlega zaliczeniu wydatek poniesiony przez nią w związku z koniecznością uiszczenia opłaty skarbowej od dokumentu stwierdzającego ustanowienie pełnomocnika”, to do kosztów procesu doliczono także kwotę 17 zł opłaty skarbowej, poniesioną od pełnomocnictwa złożonego w niniejszej sprawie (k.125).

W rezultacie zasądzono kwotę 937 zł – stanowiącą sumę w/w kwot: 200 zł i 720 zł oraz 17 zł – tytułem zwrotu kosztów procesu.